

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. juni 2020
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nathalie Bidstrup Nielsen
Sagsnr.: 2020-0032/06-0118
Dok.: 1515596

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 234 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 4. juni 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V).

Nick Hækkerup

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 234 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministrene bedes redegøre for det juridiske grundlag for, at den dataansvarlige ikke lovligt kunne informere ca. 3000 danskere om, at de var smittet med hepatitis C – herunder om det bygger på henholdsvis persondataforordningen eller den danske fortolkning.”

Svar:

Den generelle forordning nr. 2016/679 om beskyttelse af personoplysninger (databeskyttelsesforordningen) giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte nationale særregler for at tilpasse anvendelsen af forordningen. I Danmark har er dette såkaldte *nationale råderum* udnyttet til at fastsætte en særlig national regel i databeskyttelseslovens § 10, der præciserer databeskyttelsesreglerne ved behandling af personoplysninger i forbindelse med udførelse af forskning.

Bestemmelsen i § 10 giver mulighed for at gennemføre omfattende forskning, herunder bl.a. registerforskning, i Danmark uden først at skulle indhente samtykke fra et meget stort antal personer. Således følger det af databeskyttelseslovens § 10, stk. 1, at oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1 (f.eks. helbredsoplysninger), må behandles, hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af undersøgelserne.

Det følger af databeskyttelseslovens § 10, stk. 2, at der ikke senere må ske behandling af oplysninger, som er omfattet af bestemmelsens stk. 1, til andre formål end i statistisk eller videnskabelig øjemed. Det medfører bl.a., at oplysningerne ikke må anvendes til at træffe foranstaltninger eller afgørelser vedrørende bestemte personer. Der vil således alene kunne ske efterfølgende behandling, herunder videregivelse, efter bestemmelsens stk. 3 og 5.

Det følger af databeskyttelseslovens § 10, stk. 5, at sundhedsministeren efter forhandling med justitsministeren uanset formålsbegrænsningen i stk. 2, kan fastsætte regler om, at oplysninger omfattet af stk. 1 og 2, som er behandlet med henblik på at udføre sundhedsfaglige statistiske og videnskabelige undersøgelser, senere kan behandles i andet end statistisk eller videnskabeligt øjemed, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til varetagelse af den registreredes *vitale* interesser.

Sundheds- og Ældreministeriet har oplyst, at sundhedsministeren har udstedt en bekendtgørelse efter § 10, stk. 5, der træder i kraft den 15. juni 2020. Bekendtgørelsen fastsætter regler, der giver en forsker mulighed for at anvende forskningsdata til at opspore og kontakte en forsøgsperson, hvis personen har en livstruende eller klart alvorlig og smitsom sygdom, der kan behandles. Disse regler har bl.a. til formål at sikre, at der kan tages kontakt til de ca. 3.000 hepatitis C smittede personer og tilbyde dem behandling for sygdommen.

Sundheds- og Ældreministeriet har desuden oplyst, at de i et svar af 17. januar 2019 til en af de to forskere involveret i det konkrete forskningsprojekt, har beskrevet, at indtil bekendtgørelsen træder i kraft kan der være visse situationer, hvor hensynet til den registreredes vitale interesser er så tungtvejende, at en forsker efter nødretilsvarende betragtninger, og på baggrund af en konkret vurdering, vil være berettiget til at behandle personoplysninger, der stammer fra et specifikt forskningsprojekt, til brug for opsporingen af borgere smittet med hepatitis C.